

Manifest de la Nit de Sant Joan 2000

Ja hi tornam a ser: Un Sant Joan més, el de l'any 2000. I el celebrem aquí, a Sant Mateu. És paradoxal que, precisament en aquest any que venia disfressat de futurisme, la seu de la nostra celebració sigui en un dels pocs indrets que ens queden de l'Eivissa tradicional. Aquí, entre les vinyes d'Albarca, podem imaginar-nos l'Arxiduc dibuixant els seus gravats al 1867. Poca cosa ha canviat d'ençà en el paisatge d'aquest pla, un dels pocs testimonis en què el patrimoni natural i cultural es donen la mà. Tant de bo aprenguem a conservar els pocs llocs que ens queden a la nostra illa com ho feis els mateuers. Però avui, que ja tan poc ens queda per preservar, hem de començar a parlar de *recuperar* i *rehabilitar*. L'escassa capacitat

dels gestors polítics d'implantar la planificació del territori a llarg termini i no només buscar solucions d'avui per a demà, es correspon amb la poca i poruga legislació aprovada pel Parlament de les Illes Balears de cara a mantenir i conservar el nostre patrimoni natural i cultural.

Pensem que els paisatges no s'han de convertir en aquarel·les per penjar en una paret o en magnífiques fotografies de llibres i guies turístics, sinó que són llocs vius que guarden relació amb l'entorn. És per això que una part generosa dels recursos procedents del sector turístic ha de permetre mantenir la biodiversitat i la sostenibilitat. Evidentment, això representa recuperar i defensar llocs vius, com aquest on som aquesta nit, i no simplement *rehabilitar zones de*

gradades o esponjar les nostres costes. S'han de destinar recursos i fons públics a restaurar i dinamitzar el poc territori que ens queda. I encara que cada any ens repetim, Cala d'Hort, es Amunts, Benirràs, ses Salines o ses Feixes són llocs a rehabilitar i recuperar amb pressupostos reals i compromesos. I és en aquests indrets on ens hem de plantejar la possibilitat de crear espais dedicats a l'educació d'infants, jòvens i adults, dirigida al coneixement, al respecte i a l'estima de l'entorn. Perquè la ignorància fa que ni respectem ni estimem. En aquest sentit, és important que les institucions es plantegin la rehabilitació i la recuperació de la zona de ses Feixes, inclosa com a entorn en la declaració acabada d'estrenar a Eivissa de Patrimoni de la Humanitat. Estam segurs que aquesta declaració ens honora a tot el poble d'Eivissa i Formentera, però també, i sobretot, ens compromet a responsabilitzar-nos amb la nostra cultura i amb el nostre entorn d'una manera que fins ara no hem sabut fer. No ens podem oblidar, en parlar de tot això, del lloc més en perill de perdre la seua autenticitat: el port d'Eivissa i es Botafoc. Els canvis que es preveuen allí no només desfiguren la fesomia de l'emblemàtica entrada a Eivissa, sinó que ens plantegen un model de desenvolupament continuista per a les nostres illes.

Ens preocupen els mitjans que ens calen per aconseguir transmetre aquests valors naturals i culturals a la nostra joventut. Ella és el futur i el motor de la nostra cultura i la nostra llengua i cal que demanem als nostres po-

El grup musical Al-Mayurqa en la seua actuació a la Festa de la Nit de Sant Joan 2000. (Foto: Conxita Roig.)

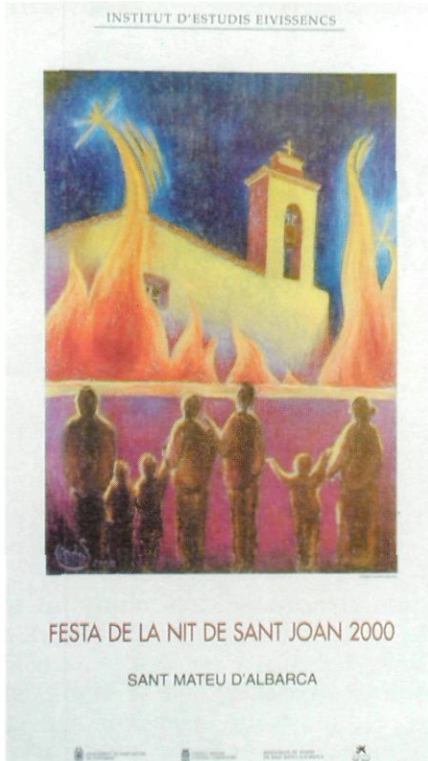

Cartell de la Festa de la Nit de Sant Joan, original de Sandra Torres.

Josep Colonques Garrido, al centre, rep el Premi de la Nit de Sant Joan 2000.
(Foto: Conxita Roig.)

lítics que els jóvens siguin objectiu prioritari en les seues línies d'actuació: necessiten espais adequats per a un ensenyament de qualitat, llocs on reunir-se i poder fer activitats de lleure. I també cal que nosaltres, els adults interessats en la transmissió de les

nostres arrels, busquem la manera d'apropar-nos a ells i fer-los més atractives aquestes arrels. És l'única forma d'assegurar la nostra supervivència com a poble.

I tornem a Albarca de la mà d'un dels nostres escriptors, en Jean Serra, que en visitar aquesta terra on som avui va escriure: "Sense deures mundanals, alliberat d'encàrrecs literaris, em llevo d'hora i parteixo cap a Sant Mateu. El cel és cobert de boires. Però confio que la brisa del nord les escampi permetent que el sol pugui lluir dalt d'Albarca, escalfant la meua excursió solitària. Em plau resseguir aquests camins que ja ni van pertot ni duen enlloc, perquè res no és com abans, però que, tanmateix, em retornen a mi." ■

Acta del Premi de la Nit de Sant Joan 2000

Categoria C

A la ciutat d'Eivissa, reunits els membres del jurat del Premi de la Nit de Sant Joan, categoria C, de l'any 2000, format per Salvador Ramon Torres, Ramon Canet González i Marià Serra Planells, que actua com a secretari, deliberen sobre la qualitat científica de l'obra presentada: *Les principals plantes per a la salut d'Eivissa i Formentera*. Avaluats els continguts des dels punts de vista mèdic, botànic i de cultura popular, així com farmacològic, el jurat decideix concedir el premi a l'obra presentada. El jurat fa constar expressament que per a la publicació de l'obra és necessària una reelaboració revisada per un botànic i la inclusió d'una part gràfica que recolzi el contingut de les fitxes que formen l'obra.

Obert el sobre tancat, el jurat dona a conèixer el nom de l'autor, que és Josep Colonques Garrido.

Eivissa, a 21 de juny de 2000

Joan Ribas Tur.
(Foto: Diario de Ibiza.)

El XXVI Curs Eivissenc de Cultura, que tengué lloc del 23 al 28 d'octubre passat a la Sala de Cultura de SA NOSTRA, com és tradicional, s'inicià amb la conferència *Pitiüses: Té remei la desmesura?*, per Joan Ribas Tur, llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales, professor associat de la Universitat de Girona, a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales. La conferència tengué lloc dilluns, dia 23.

Dimarts, dia 24, el tema va ser *El futur ambiental que ens espera*, per Miquel Àngel March Cerdà, llicenciat en Geografia, responsable dels temes urbanístics i territorials del GOB-Mallorca.